

Jo ideje írta és vezeti az *Ahogy esik*, úgy puffan című improvizációs esteket

Majorfalvi Bálint a pontos munkát szereti

Hlesztakov a Gogol utcából

Asors juttatta neki Hlesztakov szerepét *A revizorban*. Budapesten a Gogol utcában lakik, e-mail címe 2000 óta így kezdődik: arevizor@. Akkortól, amikor először játszotta az álrevizort. Majorfalvi Bálint, a Komáromi Jókai Színház színésze még le is fogyott a nyáron, hogy jobb formában lehessen a színpadon. Így könnyedén táncol és énekel Miklóskaként, Jankovich báró fiaként is, *A régi nyár* című operettben, melynek egyik előadása után beszélgetünk.

● **Milyen érzés Nagy-Kálózy Eszterrel tangózni?**

Nagy élmény. Ami a rendezést illeti, Méhes László rendező pontos koreográfiát vitt színpadra. Indokolatlan dolog nem történhet, pontosan ki van számítva minden. Ezt a színész és a rendező együtt hozzák létre. A régi nyár előadásában azt élvezem, hogy mindig tudom, pontosan mit játszom. Vannak rendezők, akik itt-ott kodósen fogalmazznak, inkább a saját érvényesülésükre törekednek. Méhes László a színészből indul ki. Ezért élmény vele dolgozni, és élmény volt már a Színházművészeti Egyetemen is, ahol zenés mesterseg tanárom volt. Nagy-Kálózy Eszter lelkiismeretes és pontos színésznő, ami kollégánál nagyon fontos. És az is, hogy ne kezdjen el a 15. előadás után mást játszani. Aprobb, izléses kilengések vannak persze, a mai volt a 41. előadás, és az előadásokat a közönség is formálja, de kell találni egy egészséges normát. A régi nyár esetében ez nagyszerűen kialakult már a kezdetekkor.

● **Azóta mennyit fogyott?**

15 kilót, a nyári színházi szünetben. Nem szeretnek fogyókúrás tippeket adni. Az a titok, hogy az étrend mellett edzeni is

kell a testet. A színészlakástól 3 percre nyílt egy remek konditerem. Másrészt az évad végén kiírták a színházban, hogy műsorra kerül *A revizor*, ráadásul Méhes László fogja rendezni. Úgy gondoltam, ha esetleg szóba jönnek, mint Hlesztakov, talán 75 kilósan esélyesebb lennék a szerepre, mint 90 kilósan, végül is egy fitalemberről van szó. Ha pedig nem én leszek..., akkor legalább lefogytam. Nem hiszem, hogy ezen múlt a dolog, de megadtam rá az esélyt. Szeretem ezt a darabot. 17 évesen játszottam először Hlesztakovot.

● **Gondolom, egy diákszínjászó együttetésben.**

A Szeptentin Gyermekszínházban. A kilencvenes évek közepétől évente egyszer

szerveznek színjászó táborát a Pest megyei színjászóknak Zamárdiban. Két-ezerben a csoportunkban 15-20 diákszínjászó jött össze, és Jancsó Sarolta rendezésében színre került *A revizor*, egy régebbi fordításban. A komáromi előadásban Morcsányi Géza 2004-es fordítását használjuk. Rengeteg *A revizor*-változatot láttam már akkor. A szerepre készülve megnéztem egy tévéjátékot, felkutattam régi felvételeket, élőben néztem színházak előadásait. Nagy örömünk volt benne azon a nyáron, 2000-ben. Zamárdiban. 7-szer, 8-szor ment, ami diákszínjászóknál soknak számít.

„Amikor nincs dolgom Komáromban, színházba járok – többek között – otthon, Budapesten. Idén eddig közel 50 alkalommal voltam színházban. Egy színész sokat tanulhat egy előadásból nézőként is.”

● **Az olvasópróbán előjöttek a régi élmények?**

Alig pár mondat egyezik a régi előadás szövegével. Már az olvasópróbán letisztult. Befogadó színésznek kell lennünk. Méhes László mindenféle játékoságot, lehetőséget biztosít ahhoz, hogy ez élő legyen, ne befolyásoljanak a régi emlékek. Nagy élvezet egy vadonatúj előadást létrehozni, ahol a környezetemből, a kollégák játékából is meríthetek. Csak így születnek élő figura. Méhes László úgy fogalmazott: modernizálhatnánk, kitalálhatnánk „lila ködöket” a színpadra állításához. De ezt a darabot egyszerűen „csak” el kell játszani. Bízni kell az anyagban. Sajnos ma is nagyon aktuális. Többek között a korrupcióról beszél, ezerféle nyelven. Ahogy a próbák elkezdődtek, rettentően jól szórakoztunk az iszonyúan kemény munka mellett. Mindennek nagyon fontosnak és következetesnek kell lennie.

Tangó Nagy-Kálózy Eszterrel

● **Szerepelt a *Három nővér* és a *Cserecsenyéskert* című Csehov-darabokban. Mennyire különbözik egy Csehov-hős egy Gogol-hőstől?**

Akármilyen anyaghoz nyúlunk, a lényeg, hogy hitelesen kell játszani. Az, hogy ki írta a darabot, véleményem szerint mindegy. A színész számára a hitelesség, az egyes szám, első személy a fontos. Egyik Csehovban sem csináltam mást, mint mondjuk *A régi nyárban*. Az, hogy ebben énekelni és táncolni kell, plusz feladat. Nevezhetnénk nehézségnek is, de inkább feladatnak hívom. Méhes László azt tanította, hiteles lelkiállapotsorokat kell felépíteni. Hogy a nézők inkább jönnék arra, amiben zene is szól!... ez a helyzet. Nekünk minden műfajban helyt kell állni. Hogy melyik darabból mennyi előadás van, nem a színészen múlik. Teljes odaadással jelen kell lenni, hitelesen kell működni. És hívhatják a figurát akár Miklóskának, vagy Hlesztakovnak. ■

BÁRÁNY JÁNOS

FOTÓ: VIRÁGH MARIA ÉS DOMOTOR ÉDÉ

